

Osnutak župe

Autor Administrator
Subota, 31 Listopad 2009
Zadnja Promjena Subota, 31 Listopad 2009

Kako se grad Zagreb tridesetih godina XX. stoljeća irio, nadbiskup koadjutor dr. Alojzije Stepinac uvidio je potrebu osnivanja novih župa na njegovoj periferiji. Na istoènom ulazu u grad Zagreb poèetkom 1937. godine osniva župu sv. Jeronima, darujuæi za tu plemenitu nakanu nadbiskupski ljetnikovac na samom ulazu u perivoj Maksimir. Tako je na dijelu nekad prostrane župe sv. Petra zaživjela nova župa sv. Jeronima. Granice župe su: Na jugu - Radnièka cesta, Donje Svetice preko željeznièke pruge Na zapadu - Harambašiæeva, preko Zvonimirove, Maksimirske i Petrove, duž Jordanovca i Lašæinskog na Mali i Veliki Dol, cestom zvanom Rim prema župi Remete Na sjeveru - granice župe Remete Na istoku - granice župe Granešina i Resnik, to jest rijeka Sava. Nadbiskup za upravitelja župe imenuje vlè. Luku Vukasa, tadašnjeg ekonomista. On u prizemlju ljetnikovca uređuje jednu prostoriju za bogoslužni prostor, a u druge dvije smješta Èasne sestre Služavke Malog Isusa koje se posveæuju odgoju djece, brizi za nemoæne i pomoæi u župi. Kako je taj liturgijski prostor bio premalen, vlè. Vukas prijanja gradnji crkve koju je veæ za Jeronimovo, 30. Rujna 1937. godine, blagoslovio Preuzvišeni nadbiskup koadjutor dr. Alojzije Stepinac. Božjom milošæu, molitvom i dobrotom župljana, nadbiskupovom pomoæi, požrtvovnošæu i zauzetošæu župnika Vukasa - usprkos ratnim i poratnim nedaæama - župska se zajednica razvija i raste u vjeri, nadi i ljubavi. Zbog zdravstvenih teškoæa veleèasnog Vukasa, jedno kratko vrijeme kao pomoænik u župi, prije odlaska na studij u Rim, pomaže vlè. Ivan Golub, a nešto duže kao subsidijar sveæenik u miru vlè. Mirko Šrimpl. Godine 1965. Župnik Vukas se povlaèi u mirovinu, a njegovo služenje kroz dvadeset godina nastavlja vlè. Đuro Blaževia. Svojom dobrotom i blagom naravi privlaèi i potièe, vodi i usmjerava povjerene mu duše. Peèat i duhovnu živost župi sedamdesetih godina daju mladi koje okupljaju kapelani: Marijan pavlenia, Josip jakšiæ, Franjo Biškup, Stjepan Hlevnjak i Vladimir Švenda. Po odlasku u mirovinu vlè. Blaževia 1984. godine, upravu župe preuzima vlè. Vladimir Cvetnia koji pastoralnom razboritošæu i brižnom zauzetošæu potièe duhovni rast i mudro vodi svekolike aktivnosti povjerene mu župske zajednice. Odlaskom u mirovinu vlè. Blaževia ostaje na župi kao subsidijar pomažuæi prema svojim moguænostima sve do 1990. g. Kada zbog nemoæi odlazi u sveæenièki dom na Kaptolu. Svega dva mjeseca kasnije, 30. 11. 1990. g., umire u Gospodinu. Sprovodu na Mirogoju prisustvovalo je mnoštvo naših župljana i velik broj sveæenika, a predvodio ga je biskup Đuro Kokša. U jesen 1990. g. Na podruèje župe u Prilesju zbog školovanja dolaze hercegovaèki franjevaèki bogoslovi sa svojim magistrim, dr. Ivanom Dugandziæem, profesorom Biblije na KBF-u. Na poziv župnika vlè. Cvetnia fra Ivan se rado odaziva i samozatajno pomaže pastoralu župe. Ta se suradnja nastavila i kasnije kad se zajednica franjevac preselila u novi samostan u Dubravi. Svoje umirovljenia dane dugogodišnji župnik u Bokšiæu kod Našica, vlè. Grga Stojanov, odluèio je provesti u Zagrebu, doselivši se 1994. g. Na podruèje župe sv. Jeronima. Svakodnevno je u župnoj crkvi služio misu i ispovijedao. Tu je 1997. g. Slavio svoju Zlatnu misu. Umro je naglo, 20. sijeènja 2000., u osamdeset i petoj godini života. Dobrotom župnika vlè. Cvetnia krajem osamdesetih u župskim prostorijama svoju izdavaèku djelatnost - na podruèju obiteljskog pastoralu - razvija vlè. Anto Bakovia, koji prema svojim moguænostima također pomaže župi.